

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/170/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319010703
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2319010703.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., nar. XX. XXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko C. XXXX, prechodne bytom A. D. XX, C., pre pokračovací prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2018 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Galanta z 27. septembra 2022, č. k. 27T/65/2019 - 186, na verejnom zasadnutí konanom 8. júna 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 27. septembra 2022, č. k. 27T/65/2019 - 186, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2018 v súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2018 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ po vzájomnej dohode s už toho času právoplatne odsúdenou E. F. (trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/65/2019 zo dňa 18.02.2021, právoplatným v časti týkajúcej sa obžalovanej E. F. dňa 07.04.2021) po tom, ako dostali do svojej dispozície platobnú kartu vydanú G. C., H. k číslu účtu I. od H. J. v rodinnom dome č. XXX v obci K. C., dňa 27.11.2018, bez vedomia a súhlasu majiteľky platobnej karty v čase o 12:12 hod. vykonali neoprávnené výbery v hotovosti vo výške 5,- € v bankomate I. I. v meste L. v objekte Tesca, v čase o 15:13 hod. toho istého dňa vo výške 50,- € v bankomate I. I. v meste I. a v čase o 15:14 hod. toho istého dňa vo výške 70,- € v bankomate I. I. v meste I.,

2/ po vzájomnej dohode po tom, ako si v rodinnom dome č. XXX v obci K. C. z kuchyne z miesta na chladničke neoprávnenne obstaral s už toho času právoplatne odsúdenou E. F. (trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 27T/65/2019 zo dňa 18.02.2021, právoplatným v časti týkajúcej sa obžalovanej E. F. dňa 07.04.2021) platobnú kartu vydanú G. C., H. k číslu účtu I., touto následne dňa 28.11.2018 v čase o 10:12 hod. bez vedomia a súhlasu majiteľky platobnej karty vykonali neoprávnený výber hotovosti vo výške 150,- € z bankomatu M. C. v obci K. C., čím spôsobili poškodenej N. J. škodu vo výške 275,- .

2. Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h) a písm. m), § 38 ods. 2 a ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42T/25/2021 zo

dňa 02.11.2021, doručený obžalovanému dňa 16.12.2021, právoplatný dňa 28.12.2021, výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/98/2019 zo dňa 05.08.2020, právoplatný dňa 06.08.2020, výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39T/42/2020 zo dňa 30.06.2020, doručený obžalovanému dňa 20.07.2020, právoplatný dňa 30.07.2020 ako aj výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 03.06.2019, sp. zn. 0T/9/2019, právoplatným dňa 25.02.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.02.2020, sp. zn. 6To/117/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) súd poškodenú N. J. (ďalej len poškodená), narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie. Poškodenej bolo pre jej neprítomnosť písomné vyhotovenie rozsudku doručované do vlastných rúk 18. októbra 2020, ktorej plynula lehota na podanie opravného prostriedku a ktorá opravný prostriedok v tejto lehote nepodala. Obžalovanému, ktorý nebol osobne prítomný pri vyhlásení rozsudku, bolo písomné vyhotovenie rozsudku doručené do vlastných rúk 20. októbra 2022.

4. Písomným podaním doručeným na okresný súd 4. novembra 2022 podal obžalovaný voči rozsudku okresného súdu odvolanie. Na poštovú prepravu zásielku podal 3. novembra 2022.

5. Vo vlastnoručne odôvodnenom odvolaní obžalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s výškou uloženého trestu. Namietal vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, pretože súd informoval o jeho práceneschopnosti z dôvodu ochorenia na COVID 19.

6. K písomne zdôvodnenému odvolaniu obžalovaného sa prokurátor ani poškodená nevyjadrili.

7. Za účelom prejednávania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 8. júna 2023, ktorého sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry a obžalovaný. Dokazovanie krajský súd nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci

konečných návrhov prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné, pretože výrok o vine i treste považovala za správny a zákonný. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že chce, aby krajský súd jeho odvolaniu vyhovel a zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, aby mohol požiadať o podmienené prepustenie, pretože z uloženého trestu má už väčšiu časť vykonanú.

8. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

9. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

10. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K trestu všeobecne

11. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

12. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

13. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

14. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

15. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

16. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

17. Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

18. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel spáchal viac trestných činov. Ukladanie trestu podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. v sebe zahŕňa aplikovanie absorpčnej (pohlčovacej) zásady, ktorej obsahom je pravidlo, že prísnejší trest pohlcuje trest nižší (poena maior absorbet minorem), čo samo osebe je výrazným benefitom pre páchatela, ktorému sa trest ukladá.

19. Pokiaľ ide o súhrnný trest, ten súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatela odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Trestný rozkaz má taktiež povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku

nastávajú doručení trestného rozkazu obvinenému. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukládanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

K trestu konkrétne

20. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, okresný súd dospel k správne právne záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., keďže súdnej trestnej činnosti (skutky z 27.11.2018 a 28.11.2018) sa dopustil skôr, ako mu bol 10. januára 2019 doručený trestný rozkaz (s účinkami vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku) vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/9/2019 (skutok z 8.1.2019), voči ktorému obžalovaný podal odpor a vo veci bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/9/2019 zo dňa 3. júna 2019 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/117/2019 dňa 25. februára 2020.

21. Keďže na právoplatné odsúdenie vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/9/2019 nadväzovali ďalšie dve právoplatné odsúdenia, konkrétne vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/98/2019 (skutok z 5.12.2018) a Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39T/42/2020 (skutok z mája 2018), ktorými súdy v konečnom dôsledku upustili od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest právoplatne uložený obžalovanému vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/9/2019, tak okresný súd postupoval správne, ak tieto právoplatné rozhodnutia v oných výrokoch o treste postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil.

22. Rovnako správne okresný súd skonštatoval, že skutok z 21.9.2019, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok z 2.11.2021, sp. zn. 42T/25/2021, doručeným obžalovanému 16.12.2021, netvorí zbíhajúcu sa trestnú činnosť so skutkom stíhaným v prebiehajúcom súdnom konaní. Nie však s poukazom na vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/9/2019 na hlavnom pojednávaní dňa 3.6.2019 ako nesprávne uviedol okresný súd, ale s poukazom na trestný rozkaz sp. zn. 0T/9/2019 doručený obžalovanému do vlastných rúk 10.1.2019, pretože dňom jeho doručenia nastali účinky vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku v danej veci, ktorý okamih prerušil viacčinný súbeh.

23. Celkom správne však okresný súd poznamenal, že „vzhľadom na skutočnosť, že predmetným trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 42T/25/2021 bol ukladaný súhrnný trest za súčasného zrušenia výrokov o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok z 30.06.2020, sp. zn. 39T/42/2020 a rozsudku Okresného súdu Galanta z 5.8.2020, sp. zn. 1T/98/2019, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a teda za súčasného zrušenia výrokov o treste rozhodnutí, vo vzťahu ku ktorým prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v tejto veci“ musel z dôvodu potreby zrušenia výrokov o treste skorších rozhodnutí (trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok vo veci sp. zn. 39T/42/2020 a rozsudku Okresného súdu Galanta vo veci sp. zn. 1T/98/2019) pristúpiť aj k zrušeniu výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok z 2.11.2021, sp. zn. 42T/25/2021, ktorý tieto výroky o treste už skôr v rámci ukládania súhrnného trestu zrušil. Je tomu tak z dôvodu, že súd pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. musí vychádzať z predchádzajúcich právoplatných rozhodnutí súdov a nie je povolaný prípadne nesprávne postupy iných súdov pri ukladaní súhrnného trestu akokoľvek korigovať. Na to slúžia mimoriadne opravné prostriedky.

24. Inak povedané, ak Okresný súd Pezinok vo veci sp. zn. 42T/25/2021 dospel k nesprávne právne záveru, že tam súdený skutok je v súbehu s inými skutkami, za ktoré bol obžalovaný právoplatne odsúdený vo veciach Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39T/42/2020 a rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/98/2019, tak tento jeho záver bol okresný súd v tejto trestnej veci pri ukladaní súhrnného trestu povinný bez ďalšieho rešpektovať.

25. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný bol v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 0T/9/2019 už potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda podľa zásad na ukládanie súhrnného trestu mu nebolo možné ukladať trest miernejší, teda ani iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody.

26. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, okresný súd toto správne skúmal, avšak výsledný pomer ustálil jednoznačne nesprávne.

27. Totižto pri ukladaní trestu za viac trestných činov (či už úhrnného alebo súhrnného) platí, že okresným súdom obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť v podobe priznania sa a úprimného oľutovania trestného činu (§ 36 písm. l) Tr. zák.) sa musí vzťahovať na všetky zbiehajúce sa trestné činy, za ktoré je ukladaný jeden úhrnný, resp. súhrnný trest. Pritom z obsahu oboznámených pripojených spisov vyplynulo, že v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej pod sp. zn. 1T/98/20198 obžalovaný vinu výslovne popieral, v trestných veciach Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39T/42/2020 a sp. zn. 42T/25/2021 obžalovaný využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať, teda sa nepriznal a neolutoval ich, je teda evidentne zrejmé, že obžalovanému vo vyššie uvedených trestných veciach by nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Inak vyjadrené, zo 7 trestných činov, za ktoré sa mu ukladal v tejto trestnej veci jeden súhrnný trest sa obžalovaný priznal a oľutoval len tri (v tejto veci a vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/9/2019).

28. Správne mal preto okresný súd u obžalovaného konštatovať len existenciu dvoch priťažujúcich okolností v podobe spáchania viacerých trestných činov obžalovaným (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a že už bol súdne trestaný (§ 37 písm. m) Tr. zák.) a žiadnej poľahčujúcej okolnosti.

29. Rovnako nesprávne okresný súd vyhodnotil možnosť aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, v dôsledku čoho nesprávne pri ukladaní súhrnného trestu v tejto trestnej veci aplikoval toto mimoriadne zmierňujúce ustanovenie, pretože ako už bolo skôr uvedené, obžalovaný pri ostatných trestných činoch, za ktoré sa mu ukladal jeden súhrnný trest, nielenže neurobil vyhlásenie o vine, ale dokonca v jednom prípade jeho spáchanie popieral a v inom sa odmietol akokoľvek vyjadriť. Daným postupom tak okresný súd flagrantne porušil zákon v prospech obžalovaného, čo zostalo zo strany prokuratúry nepovšimnuté.

30. Vyššie uvedené pochybenia okresného súdu nebolo možné v tomto odvolacom konaní napraviť, nakoľko odvolanie bolo podané výlučne obžalovaným, ergo len v jeho prospech. Akákoľvek zmena napadnutého výroku v jeho neprospech tak neprichádzala do úvahy (§ 322 odsek 3 Tr. por.). Inak vyjadrené, krajský súd musel dôsledne rešpektovať zásadu odvolacieho konania ohľadom zákazu zmeny k horšiemu (zásadu zákazu reformatio in peius), ktorá predstavuje jednu z esenciálnych zložiek práva na spravodlivý súdny proces a je budovaná na princípe, že postavenie obžalovaného sa nemôže zhoršiť tým, že využije svoje právo na podanie opravného prostriedku. Táto zásada teda garantuje možnosť obžalovaného napadnúť rozhodnutie súdu v čo najširšom rozsahu bez obáv z rizika, že si zhorší svoju situáciu.

31. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, obžalovanému okresný súd správne ukladal súhrnný trest podľa ust. § 219 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2018, keďže išlo o trestný čin zo všetkých zbiehajúcich sa najprísnejšie trestný, s hornou hranicou trestu odňatia slobody až na 5 rokov. Dolná hranica v tomto prípade činila 1 rok (§ 194 ods. 2 Tr. zák.) V dôsledku prevahy priťažujúcich okolností okresný súd správne postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. modifikoval dolnú hranicu jedného roka jej zvýšením o tretinu, na 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace. Ako však už bolo vyššie uvedené, následne okresný súd celkom zjavne nesprávne ukladal trest s analogickým použitím ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., v dôsledku čoho uložil obžalovanému nezákonný a neprimerane mierny nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 19 (devätnásť) mesiacov.

32. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, napr. vo veci Okresného súdu Pezinok sp. zn. 38T/20/2015 za krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, či vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/10/2014 za ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. a § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

K odvolacím námietkam obžalovaného

33. Ak teda obžalovaný v odvolaní namietal uložený trest ako prísny, ide o námietku celkom zjavne nedôvodnú. Obžalovaný mal v tomto prípade dolnú hranicu trestu odňatia slobody 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace a vzhľadom na to, že nepriznával celú zbiehajúcu trestnú činnosť, časť z nej dokonca výslovne popieral a pred spáchaním prvého zo zbiehajúcich sa trestných činov, za ktoré sa mu ukladal v tejto veci jeden súhrnný trest, už bol 12-krát odsúdený za rôznu, aj majetkovú trestnú činnosť, dokonca aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal, tak mu mal byť ako špeciálnemu recidivistovi vymeraný nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne na úrovni 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov, ak

nie ešte vyšší. S poukazom na uvedené má krajský súd vážne pochybnosti o tom, či trest v podstate v polovičnej výmere (19 mesiacov) vôbec bude schopný naplniť účel trestu sledovaný zákonom.

34. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku obžalovaného, že sa nesprávne konalo v jeho neprítomnosti, opäť ide o námietku nedôvodnú. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júla 2022 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutkov kladených mu za vinu v obžalobe, pričom súd toto jeho vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste a o náhrade škody, následne hlavné pojednávanie odročil na 27. septembra 2022 za účelom doplnenia dokazovania vo vzťahu k výroku o treste. Obžalovaný zobral nový termín hlavného pojednávania na vedomie, avšak sa na hlavné pojednávanie bez riadneho a včasného ospravedlnenia nedostavil, v dôsledku čoho okresný súd celkom správne vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. O tomto následku bol obžalovaný v prvom predvolaní na hlavné pojednávanie riadne poučený.

Záverečné zhrnutie

35. S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

36. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.